

MLADI PLANINCI NA TABORU V KRANJSKI GORI

Dvodnevnega planinskega tabora so se lahko udeležili mladi planinci, ki so lani pridno premagovali planinske ture. Tako se je v soboto, 6. 10. 2019, ob šestih zjutraj, zbralo na avtobusnih postajah 50 učencev (z naše šole 11 mlajših in 12 starejših planincev), vodnici Zinka in Branka, mentorice iz vseh treh šol in še nekdanja planinka Klara.

Prijazen šofer nas je z vmesnim postankom na Voklem varno pripeljal v Kranjsko Goro naravnost pred dom. Pričakal nas je skrbnik Aleš. Potovalke smo odložili v avlo in se takoj peš podali do jezera Jasna. Ogledali smo si znamenitosti ob jezeru, se sprehodili okoli njega, se sproščali v gibalnih igrah in naredili razpored planincev po sobah. Usklajevali smo ga tako dolgo, dokler niso bili vsi zadovoljni.

Po slastnem kosilu smo se namestili po sobah, pogrnili postelje in se pripravili za pohod na Vitranc. Med vzponom smo zaradi nenehnega dogajanja okoli nas čisto pozabili na utrujenost. Številni turisti so se na vrh peljali s sedežnico, v dolino pa so mimo nas drveli gorski kolesarji in sankarji. Pri Bedančevi koči smo se igrali na igralih in v labirintu. Ko smo se malo odpočili, smo se vrnili v dolino. Med potjo se je Daša spomnila, kje imajo najboljši sladoled. Z veseljem smo ji sledili do slaščičarne Lučka. Sladoleda smo si lahko natočili v posodice po lastni želji in spretnosti in po svojem okusu posuli z raznovrstnimi dodatki. V dom smo se vrnili ravno v času večerje. Kljub sladoledu smo vse pojedli. Po večerji smo izpolnili dnevnik in ustvarjali v delavnicah. Nizali in vozli smo zapestnice, igrali namizni tenis, plezali po plezalni steni in delali vozle. Ker je rahla ploha med tem že ponehala, smo šli še na pohod z lučkami. Vrnili smo se ob desetih, ravno pravi čas za odhod v postelje. Nekateri so hitro zaspali, drugi pa še klepetali in se smejali.

Že ob šesti uri zjutraj so se zaslišali prvi glasovi in koraki. Pospravili smo sobe, vse zložili v kovčke in pripravili nahrbtnike za pohod. Po zajtrku (žgancih z mlekom, kosmičih ali malsu in marmeladi), smo kovčke prinesli v avlo in se z avtobusom odpeljali do Rateč. Seveda smo se ustavili še na Zelencih in veliko izvedeli o njihovem nastanku. Nato pa peš do Planice. Tu so pridno trenirali skakalci, moški in ženske, odrasli in najmlajši, stari komaj šest let. Povzpeli smo se na vrh velikanke. Med potjo smo šteli stopnice in opazovali pogumneže na ziblinu. Seveda smo se tudi v dolino vrnili peš, se spuščali po otroškem ziblinu in se v dom vrnili na kosilo. Dokončali smo še vpise v dnevnik, zložili prtljago v avtobus in se polni novih doživetij odpeljali proti domu.

Med vožnjo smo pletli zapestnice, malo zaspali in veselo klepetali. Pa še vodnici Zinki smo s pesmico voščili za rojstni dan. Učenci so bili staršev veseli, vsem pa nam je bilo žal, da sta dva tako lepa dneva tako hitro minila.

Mentorica Melita Berlan